Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ut ad pmia debeant ętne beatitudinis erudiri.
Nrm ē hic flagella pcipe. quib; seruat de ętnita
te gaudere. Hinc enim scriptum ē. Flagellat om
nem filium quē recipit. Hinc ad iohm dr. Ego qs
amo arguo et castigo. Hinc petrus ait. Temp est
ut incipiat iudicium de domo dī. Ubi mor am-
murando subiungit. Si aūt pmum a nobis. quis eo
finis qui ñ credunt euglio. Peccata ipe nequaq
diuina seueritas multa remanere pmittit. sī ira
iudicii anā hic correctione inchoat. ut in rpbo
dampnatione equiescat. Tant g nunc rpbi et
uoluptatum suarū desideria multa iniquitate
ēsumment. atq; eo tempalia flagella ñ sentiant.
quo ętna eos supplicia expectant. Bene aūt eo in
ulta nequitia cham peccante signata ē. cum pater
dicit. Maledictus chanaan puer. seruus
erit frib; suis. Chanaan uidelicet cham filius fuit.
Et id ē qd cham peccante chanaan eius filius sen
tentia ultionis accepit. Quod ē qd ñ in se f; in poste
ritate peccat. nisi qd rpbo nequitię hic idem
multę pficiunt. f; in posterum ferunt. Dicat g.
Nunc enim ñ infert furorem suū. nec ulciscitur
ualde scelus. Notandū ū ē qd subintulit ualde.
quia et si quędam longanimit tolerat. quędā
tam in hac etiam uita flagellat. a hic ñ nunqm
ferit inchoat qd ęterna dampnatione ēsummat.
Ergo a ñ nulla pcutit. a ñ nulla multa relinquit.
quia a si nulla rescarit. quis dm res humanas
curare credidisset. Et rursum si hic cuncta pcu
tert. ęternum iudicū unde restaret. Quędā
g ferunt ut rectoris nri sup nos solicitudinē
formidem. quędā ū multa seruant. ut adhuc
iudicium restare sentiam. Bene g dr. Hęc ulciscit
ualde scelus. quia dū ęriguum idā de iniqta
te pcutit. inęuersis mentib; ętn iudicis senten
tia ipinat. —— Totum itaq; hoc abheliu rectū
dr. [illegible] dū omis subdu[illegible] si recte diceret. Scit enim
qd [illegible]
recte loqui debeat. f; cui loquat ignorat. Ysta s

namq; quę dicit. f; a beati iob increpationib; alie
na. quia tanto hac correctione ñ eguit. qnto nec
aliqua pusillanimitate peccauit. S; quia iusti
uiri solet occasio ēē uirtutum elatio superbię. oc
culto iudicio cum beato iob agit. ut post flagel
la penarū etiā puerba arrogantiū crescat. Lece
enim tanto magis a superbię ministro despicitur.
qnto a uertate [illegible] intrinsecus id ē humilita
tis magi[illegible] [illegible]tra reducit. Nam heliu pqm
tot fortia se dixisse rognouit. id elationis gesta
ret apitū. atq; beatum iob alta de se sentiendo
despexit dicens. Ergo iob frustra apit os suū. et
absq; scientia uerba multiplicat. Hęc nimirū in
ferens beatum iob a nihil scisse asserit. et mul
ta dixisse. Et cum ipse quę scirit loquacit infe
rat. hunc de uicio loquacitatis accusat. S; hoc
q; ēē ipum arrogantium uiciū solet. ut et pauca
credant quę ipsi multa dixerunt. et multa cre
dant quę ipsis pauca dicunt. Qua enim sua di
cere semp uo[illegible]lunt. aliena audire ñ possunt.
Vnde se pati ęstimant. si ea quę immoderate
sentiunt immoderatius ñ effundant. Et qmuis
beatus iob ad eius uerba tacuerit. heliu tam de
locutione dli qua amicis suis respondebat cau
sam inuechionis inuenit. ut is ęhibere latū eius
silentiū possit. atq; ut ipse multa respondeat. il
lum uerba multiplicasse ęfirmat. Nam a mor
initia plyrę locutionis ęordiritur. et quasi adhuc
nihil dixerit inchoare conat. Unde subdit. ad
dens q; heliu etiam hęc locutus ē. Sustine me
paululum. a indicabo t. Multa iam dixerat. a
sustineri adhuc paululum unpat. quia uidelicet
arrogantes graue se dampnum ppeti iudicant.
si scientiam suā loquendi breuitate ēstringant.
Tanto enim semetipsos credunt dochores osten
dere. qnto se potuerint multiplicitate loqcitatis
apire. S; quia sepe sibi sentiunt silentiū reuerin
tiam ñ deferri. dny ñ nunqm potentiā de quo
quasi locunt insinuant. ac sub pęxtu ulius s

43